

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 268/2026-5

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a zo sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov 1/ [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], 2/ [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], a 3/ [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpených Advokátska kancelária JUDr. Daniel Blyšťan s.r.o., Thurzova 3367/6A, Košice, o oznámení dôvodov zaujatosti sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky Petra Straku takto

r o z h o d o l :

Sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky Peter Straka **nie je vylúčený** z konania a rozhodovania o ústavnej sťažnosti sťažovateľov (Rvp 506/2026).

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavná sťažnosť bola ako sudcovi spravodajcovi pridelená sudcovi ústavného súdu Petrovi Molnárovi, sudcovi II. senátu ústavného súdu. Jeho sudcom je aj sudca ústavného súdu Peter Straka, ktorý oznámil dôvod svojho vylúčenia z konania a rozhodovania o ústavnej sťažnosti. Ten má spočívať v tom, že sťažovateľ 1 podal po rozhodnutí ústavného súdu (III. ÚS 89/2019) proti nemu žalobu na Mestskom súde Košice, a tak objektívne môžu byť dané pochybnosti o jeho nestrannosti.

2. Podľa § 51 ods. 2 prvej vety zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a čl. IV bodu 1 písm. c) a čl. II bodu 3.3 rozvrhu práce ústavného súdu o vylúčení sudcu pri rozhodovaní v II. senáte ústavného súdu rozhoduje III. senát ústavného súdu.

3. Podľa § 49 ods. 1 prvej vety zákona o ústavnom súde sudca ústavného súdu je vylúčený z konania a rozhodovania vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, účastníkom konania, zúčastnenej osobe alebo ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti. Dôvod vylúčenia sudcu ústavného súdu spočívajúci v pochybnostiach o nezaujatosti podľa § 49 ods. 1 prvej vety zákona o ústavnom súde nadväzuje na požiadavku nestrannosti súdneho rozhodovania tak, ako je definovaná aj v rozhodnutiach Európskeho súdu pre ľudské práva. Nestrannosť má stránku subjektívnu a stránku objektívnu. Nestrannosť sudcu má význam pre dôveru verejnosti

v súdnicstvo [Olujic proti Chorvátsku, sťažnosť č. 22330/05, rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) z 5. 2. 2005, bod 57].

4. Pri teste subjektívnych okolností sa zisťuje osobné presvedčenie, postoj sudcu alebo jeho záujem vo veci. Osobná nestrannosť sudcu sa predpokladá, kým sa nepreukáže opak. Takýmto opakom môže byť sudcom prejavené nepriateľstvo alebo neznášanlivosť. Pri teste objektívnych okolností je dôležitá perspektíva nestranného pozorovateľa a relevantné je aj zdanie sa zaujatosti, teda či sú dané okolnosti, ktoré môžu vzbudzovať pochybnosti o nestrannosti sudcu (Daktaras proti Litve, sťažnosť č. 42095/98, rozsudok ESLP z 10. 10. 2000, bod 32). Pri objektívnom teste sú dôležitými kritériami dôvera verejnosti v rozhodovanie (II. ÚS 36/2012).

5. Z oznámenia sudcu ústavného súdu vyplýva, že podanie žaloby zo strany sťažovateľa 1 proti sudcovi ústavného súdu vyplynulo z jeho rozhodovacej činnosti sudcu ústavného súdu. Podanie takejto žaloby je prejavom kritiky sťažovateľa 1 vo vzťahu k sudcovi ústavného súdu. Účastníkom konaní v zásade nemožno brániť v tom, aby sudcov kritizovali vo verejnom priestore, a to aj prostredníctvom podaní na iné orgány verejnej moci (trestné oznámenia, civilné žaloby, podnety na disciplinárne stíhania a námietky zaujatosti). Preto z takýchto skutočností bez ďalšieho nemožno vyvodiť taký pomer sudcu k účastníkovi konania, pre ktorý by mali byť dané pochybnosti o nezaujatosti sudcu (NS SR 2Ndob/39/2010, ÚS ČR II. ÚS 105/01, NSS ČR Nao/36/2009). Je tomu tak preto, že sudca musí pri výkone svojej funkcie byť pripravený aj na nedôvodnú a nepodloženú kritiku zo strany účastníka konania, ktorá sa môže prejavovať aj v konfrontačnom prístupe, ktorý sa prejavuje kritikou smerovanou v podaniach na iné orgány verejnej moci.

6. K vzniku pochybnosti o nezaujatosti sudcu môže dôjsť len v prípade, ak z okolností prípadu a predovšetkým konania sudcu vyplynú náznaky jeho nepriateľského pomeru k účastníkovi konania. Tak tomu v prípade sudcu ústavného súdu nie je, keďže z jeho vyjadrenia, ktoré sa obmedzuje len na to, že sťažovateľ 1 proti nemu podal civilnú žalobu, nevyplýva, že by akokoľvek prejavil negatívny vzťah k sťažovateľovi 1. Táto okolnosť odlišuje vec sťažovateľa 1 od prípadu, v ktorom ESLP vyslovil porušenie čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd tým, že vo veci rozhodoval sudca, u ktorého nedostatok objektívnej nestrannosti vyplynul z toho, že v rozhodnutí, ktorým bola účastníkovi uložená pomerne vysoká poriadková pokuta (50 000 Kč), konanie tohto účastníka označil ako bezostyšný a bezprecedentný útok na svoju osobu s tým, že takéto konanie účastníka môže byť trestným činom. Podľa ESLP takéto vyjadrenia sudcu vyvolávajú objektívny dojem, že nedokázal udržať potrebný odstup od konania účastníka (rozsudok zo 7. 6. 2005 o sťažnosti č. 64935/01, Chmelir proti Českej republike). Z objektívneho hľadiska tak nemôžu vzniknúť pochybnosti o nezaujatosti sudcu ústavného súdu Petra Straku, keďže niet okolností, ktoré by nasvedčovali jeho negatívnejmu postojovi vo vzťahu k sťažovateľovi 1. Nie sú tak splnené podmienky podľa § 49 ods. 1 zákona o ústavnom súde na vylúčenie sudcu ústavného súdu z konania a rozhodovania o ústavnej sťažnosti sťažovateľa 1.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. apríla 2026

Robert Šorl
predseda senátu